

Rodna Gruda

Poslanstvo, da v tujini predstavlja slovensko glasbo in glasbenike

A Mission to Present Slovenian Music and Musicians to the World

Objavljeno dne/Published on: 02.10.2017

Avtor članka/Article Author: Edita Žugelj, foto E.Ž. in osebni arhiv

Tino Čeh, mlado slovensko violinistko, sta ljubezen do glasbenega ustvarjanja in študija violine ponesla v svet. Po glasbeni šoli v domačem Ljutomeru in srednji glasbeni šoli na Konservatoriju za glasbo in balet Maribor se je na študij odpravila čez mejo. Po diplomi na Koroškem glasbenem konservatoriju v Celovcu pa jo je izbira profesorja popeljala v Bruselj, kjer je na Kraljevem konservatoriju opravila magisterij ter si v belgijski prestolnici ustvarila nove delovne in življenjske priložnosti.

Tina Čeh, a young Slovenian violinist, is chasing her dream by creating music and studying the violin abroad. Having finished the music school in her hometown Ljutomer and secondary music education at the Maribor Music and Ballet Secondary Conservatory, she decided to study music across the border. After graduating at the Carinthian State Conservatorium in Klagenfurt, her decision for a specific professor took her to Brussels where she mastered at the Royal Conservatory and opened up the doors to new opportunities.

Kaj je botrovalo vaši odločitvi za študij in kasneje tudi življenje v tujini?

Odkar pomnim, sem se želela preizkusiti v tujini. Je pa tudi tako, da glasbeniki izbiramo kraj študija predvsem zaradi profesorja, pri katerem se želimo izobraževati. Tako je bilo tudi pri meni: najprej sem se želela učiti pri profesorju Helfriedu Fistru v Celovcu in Anni Kandinsky na Dunaju. Nato pa sem po naključju spoznala profesorja in odličnega violinista Zygmunta Mareka Kowalskega, ki me je povabil, naj študiram pri njem na Kraljevem konservatoriju v Bruslju. Po opravljenem sprejemnem izpitu sem se tako preselila v Belgijo. Sicer sem najprej načrtovala, da se bom po sedmih letih študija v tujini vrnila domov, vendar so se začele stvari v Bruslju razvijati v pravo smer in sem se odločila ostati, čeprav je bila odločitev težka. Sem človek, ki raje obžaluje napake, kot pa stvari, ki si jih nisem upala storiti.

Se študij na tujem zelo razlikuje od študija v domovini?

V Sloveniji nisem nikoli zares študirala, zato ne morem objektivno oceniti. Se mi pa zdi, da se študij doma in na tujem na splošno razlikuje glede na priložnosti, ki se ti ponujajo med in po zaključku študija. V vlemestu in državi, ki da veliko na kulturo, je gotovo drugače. V Sloveniji je ena sama akademija za glasbo, kar pomeni, da ni konkurence, tako kot drugod, kjer mesta in fakultete tekmujejo, kdo bo dosegel boljše rezultate in ponudil več.

V večjem mestu te ljudje ne poznajo toliko. Končno se nehaš obremenjevati z nesmisli kot 'kaj si bodo pa drugi mislili'. Končno si upaš postati to, kar si dejansko želiš biti.

Kaj za vas pomenita uspešna kariera in uspeh na splošno? Kako ste začeli graditi kariero v belgijski prestolnici?

Zame je uspeh, da sem neodvisna, odločam o svoji usodi in se ukvarjam s stvarmi, ki me zanimajo. Da sem sedaj na tej poti, sem se odpovedala varnemu in znanemu domačemu okolju. Nato sem namesto sanjarjenja pričela delati, sprejela odgovornosti, se postavila na noge vsakič, ko mi je spodletelo in tako nadaljujem še naprej. Potrebno se je odpreti novim ljudem, izkušnjam in se zavedati, da je svet večinoma dober in varen, čeprav je v teh časih mnogim to težko verjeti.

Na katerih področjih ste aktivni?

Najbolj aktivna sem seveda na glasbenem področju. Koncertiram kot solistka, komorna glasbenica in v orkestrih. Sem tudi pedagoginja ter tako preko glasbe svoje znanje in izkušnje predajam svojim učencem. Prav tako sem soustanoviteljica in vodja Kulturnega društva in Glasbene šole NOX-ART v Belgiji. Čutim poslanstvo, da v tujini predstavljam slovensko glasbo in skladatelje ter omogočam slovenskim glasbenikom, da se tu predstavijo in svoje znanje prenesejo na mlade. Vendar je to šele začetek. S soustanoviteljem sva za zdaj sama za vse, kar sicer ni slabo, vendar bi se s pomočjo stvari odvijale lažje in hitreje. Najbližje mi je še vedno komorna glasba. Rada sem na odru, z ljudmi, s katerimi s pomočjo melodij, glasov in ritmov skupaj pripovedujemo zgodbe.

Se povezujete in sodelujete tudi z drugimi Slovenci v Belgiji?

Da, zelo. V našem društvu in šoli je veliko Slovencev. Prav tako pogosto sodelujem s Slovenskim veleposlaništvom v Bruslju. Večkrat me pokličejo iz Evropskega parlamenta ali Komisije, da predstavim slovenski repertoar. Dr. Zvone Štrubelj, župnik v tukajšnjem Slovenskem pastoralnem centru, je zelo aktiven pri povezovanju Slovencev iz Bruslja, Luksemburga in Pariza. Sodelujem tudi z njim. Pred kratkim sem vodila glasbene delavnice za slovensko govoreče otroke v Franciji na seminarju, ki ga je organiziral, in kjer smo se družili Slovenci iz teh treh držav. Novost sta tudi odrasli in otroški zbor v Bruslju, v katerih bodo pretežno slovenski pevci.

Kakšne so po vašem mnenju prednosti in slabosti življenja v Bruslju?

Slabosti so kaotična birokracija, nečistoča, pogosto onesnažen zrak, ponoči v nekaterih delih mesta ni varno hoditi, veliko je beračev in brezdomcev, belgijska prestolnica je tudi ena od glavnih baz teroristov, pa, seveda, ni domače zelenjave, družine in starih prijateljev ... Prednosti so novi prijatelji, razgibano mednarodno mesto, veliko ljudi in dogodkov, a ni tako stresno kot v Parizu ali Londonu, ki sta sicer le dve uri oddaljena. Blizu so prav tako Amsterdam, Koeln, Luksemburg ... Noro zanimivi so bruseljska športna ponudba, kulturni dogodki, odprti ljudje in odlične priložnosti za učenje jezikov, saj je Belgija trijezična država. Še marsikaj bi lahko dodala pri enem in drugem.

Kako pogosto pa ste doma, nastopate tudi v Sloveniji?

Družino v Sloveniji obiščem približno dvakrat ali trikrat na leto. Trenutno koncertnih dejavnosti v Sloveniji nimam, a slutim, da se bo to kmalu spremenilo.